

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

5. června 2019*

„Řízení o předběžné otázce – Sítě a služby elektronických komunikací – Směrnice 2002/21/ES – Článek 2 písm. c) – Pojem ‚služba elektronických komunikací‘ – Přenos signálů – Služba volání přes internetový protokol (VoIP) na čísla pevných linek nebo mobilních telefonů – Služba SkypeOut“

Ve věci C-142/18,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Cour d'appel de Bruxelles (Odvolací soud v Bruselu, Belgie) ze dne 7. února 2018, došlým Soudnímu dvoru dne 23. února 2018, v řízení

Skype Communications Sàrl

proti

Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT),

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení M. Vilaras (zpravodaj), předseda senátu, K. Jürimäe, D. Šváby, S. Rodin a N. Piçarra, soudci,

generální advokát: M. Szpunar,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Skype Communications Sàrl E. Valgaerenem, advocaat, C. Evrard a D. Gillet, avocates,
- za belgickou vládu C. Pochet, P. Cottinem a J.-C. Halleuxem, jako zmocněnci, ve spolupráci s S. Deprém, P. Vernetem a M. Lambert de Rouvroit, avocats,
- za německou vládu T. Henzem a S. Eisenberg, jako zmocněnci,
- za nizozemskou vládu M. K. Bulterman a P. Huurnink, jako zmocněnkyněmi,
- za rumunskou vládu C.-R. Canțărem, O.-C. Ichim a R.-I. Hațeganu, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi J. Hottiaux, L. Nicolae a G. Braunem, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: francouzština.

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. 2002, L 108, s. 33; Zvl. vyd. 13/29, s. 349), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/140/ES ze dne 25. listopadu 2009 (Úř. věst. 2009, L 337, s. 37) (dále jen „rámcová směrnice“).
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi Skype Communications Sàrl a Institut belge des services postaux et des télécommunications (Belgický úřad pro poštovní a telekomunikační služby, IBPT) ohledně rozhodnutí tohoto úřadu uložit shora uvedené společnosti správní pokutu za poskytování služby elektronických komunikací bez požadovaného předchozího oznámení.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Bod 10 odůvodnění rámcové směrnice zní:

„Definice ‚služby informační společnosti‘ v článku 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a pravidel pro služby informační společnosti [(Úř. věst. 1998, L 204, s. 37; Zvl. vyd. 13/20 S. 337), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/48/ES ze dne 20. července 1998 (Úř. věst. 1998, L 217, s. 18; Zvl. vyd. 13/21, s. 8)] zahrnuje širokou škálu hospodářských činností, které probíhají on-line. Většina těchto činností nespadá do oblasti působnosti této směrnice, protože nespočívají zcela nebo převážně v přenášení signálů po sítích elektronických komunikací. Tato směrnice se vztahuje na hlasové telefonní služby a služby přenosu elektronické pošty. Týž podnik, například poskytovatel služby Internetu, může nabízet jak služby elektronických komunikací, jako je například přístup na Internet, tak služby, na které se tato směrnice nevztahuje, jako je poskytování obsahu využívající Internet.“

- 4 Článek 2 písm. c) rámcové směrnice stanoví:

„Pro účely této směrnice se:

[...]

- c) ‚službou elektronických komunikací‘ rozumí služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové vysílání, s výjimkou služeb poskytujících obsah nebo vykonávajících redakční dohled nad obsahem přenášeným prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací; pojem nezahrnuje služby informační společnosti, jak jsou definovány v článku 1 [směrnice 98/34], které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací.“

5 Článek 8 rámcové směrnice, nadepsaný „Cíle politiky a regulační zásady“, stanoví:

„1. Členské státy zajistí, aby při plnění regulačních úkolů uvedených v této směrnici a ve zvláštních směrnících přijímaly vnitrostátní regulační orgány veškerá přiměřená opatření, která směřují k dosažení cílů stanovených v odstavcích 2, 3 a 4. Taková opatření musí být přiměřená daným cílům.

Pokud článek 9 týkající se rádiových frekvencí nestanoví jinak, členské státy zohlední v nejvyšší možné míře požadavek technologické neutrality předpisů a zajistí, aby při provádění regulačních úkolů uvedených v této směrnici a zvláštních směrnících, zejména těch, jež mají zajistit účinnou hospodářskou soutěž, postupovaly vnitrostátní regulační orgány stejně.

[...]

2. Vnitrostátní regulační orgány podporují hospodářskou soutěž při zajišťování sítí a poskytování služeb elektronických komunikací a přiřazených zařízení a doplňkových služeb mimo jiné tím, že:

[...]

b) zajišťují, aby nedocházelo k narušování nebo omezování hospodářské soutěže v odvětví elektronických komunikací, včetně přenosu obsahu;

[...]

4. Vnitrostátní regulační orgány prosazují zájmy občanů Evropské unie mimo jiné tím, že:

[...]

b) zajišťují vysokou úroveň ochrany spotřebitelů při obchodních jednáních s dodavateli, zejména zajišťováním dostupnosti jednoduchých a nenákladných postupů pro řešení sporů, které provádí subjekt nezávislý na zúčastněných stranách;

c) přispívají k zajištění vysoké úrovně ochrany osobních údajů a soukromí;

[...]“

Belgické právo

6 Článek 2 bod 5 loi du 13 juin 2005 relative aux communications électroniques (zákon ze dne 13. června 2005 o elektronických komunikacích) (*Moniteur belge* ze dne 20. června 2005, s. 28070), ve znění použitelném na spor v původním řízení (dále jen „LCE“), stanoví:

„Pro účely tohoto zákona se:

[...]

5. „službou elektronických komunikací“ rozumí služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů, včetně spojování a směrování, po sítích elektronických komunikací, s výjimkou a) služeb poskytujících obsah nebo vykonávajících redakční dohled nad obsahem (přenášeným prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací, b) služeb informační společnosti, jak jsou definovány v článku 2 loi du 11 mars 2003 sur certains aspects juridiques des services de la société de l’information [zákon ze dne 11. března 2003 o některých

právních aspektech služeb informační společnosti (*Moniteur belge* ze dne 17. března 2003, s. 12962)], které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, a c) služeb vysílání, včetně vysílání televizního.“

7 Článek 9 odst. 1 LCE stanoví:

„Aniž jsou dotčena ustanovení článku 39, lze s poskytováním nebo dalším prodejem služeb nebo sítí elektronických komunikací vlastním jménem nebo na vlastní účet začít teprve po jejich oznámení [úřadu IBPT], které musí obsahovat následující údaje:

1. jméno, adresu, registrační číslo [k dani z přidané hodnoty (DPH)] a číslo zápisu poskytovatele do obchodního rejstříku nebo obdobné identifikační číslo, v němž jsou tyto údaje platně zahrnuty;
2. kontaktní osobu pro styk s [IBPT];
3. stručný a přesný popis služby nebo sítě;
4. datum, kdy má být činnost pravděpodobně zahájena.

Oznámení se doručuje doporučenou zásilkou.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 8 Společnost Skype Communications je výrobcem komunikačního softwaru zvaného Skype umožňujícího uživateli, který jej nainstaluje v koncovém zařízení, tj. v počítači, tabletu nebo chytrém telefonu, využívat hlasovou telefonní a telekonferenční službu z jednoho přístroje na druhý. SkypeOut je funkce, která byla do softwaru Skype doplněna a umožňuje uživateli uskutečňovat telefonní volání z koncového zařízení na pevnou linku nebo na mobilní telefon s použitím *Internet Protocol* (IP) [internetového protokolu (IP)], konkrétně technikou zvanou „*Voice over IP*“ (VoIP) [„volání přes IP“ (VoIP)]. SkypeOut naproti tomu neumožňuje přijímat telefonní volání od uživatelů s belgickým telefonním číslem.
- 9 Služba poskytovaná přes SkypeOut je službou „mimo nabídku poskytovatele internetového připojení“ („mimo nabídku ISP“), tedy službou dostupnou na Internetu bez účasti tradičního komunikačního operátora.
- 10 Služba SkypeOut je uživatelům nabízena ve dvou tarifních opcích, a to formou předplacené služby, nebo formou různých typů paušálu s nárokem na stanovený objem telefonních volání měsíčně za opakující se poplatek.
- 11 Z technického hlediska je k používání funkce SkypeOut zapotřebí internetového připojení, které zajišťuje poskytovatel internetového připojení (dále jen „ISP“), a úkonů ze strany poskytovatelů telekomunikačních služeb řádně oprávněných k přenosu a ukončování volání do veřejné komutované telefonní sítě (PSTN), s nimiž společnost Skype Communications uzavřela smlouvy a za jejichž úkony jim platí formou poplatku za ukončení volání [*fixed termination rate* (FTR) nebo *mobile termination rate* (MTR)].
- 12 Dopisy z 11. května a 9. srpna 2011 vyzval úřad IBPT společnost Skype Communications, aby mu své služby oznámila v souladu s čl. 9 odst. 1 LCE, a k dopisům přiložil formulář oznámení.

- 13 Společnost Skype Communications dne 24. srpna 2011 odpověděla, že v Belgii nevykonává žádnou činnost a že každopádně neposkytuje žádnou službu elektronických komunikací, jak je definována rámcovou směrnicí, neboť sama nepřenáší žádný signál. Dále uvedla, že v případě funkce SkypeOut využívá služeb mezinárodních operátorů, kteří sami zajišťují předávání signálu.
- 14 Úřad IBPT dne 14. srpna 2013 opět písemně kontaktoval společnost Skype Communications s tím, že neplní oznamovací povinnost ve vztahu ke službě SkypeOut. IBPT uvedl, že SkypeOut skutečně spadá pod „službu elektronických komunikací“ ve smyslu čl. 2 bodu 5 LCE. Zaprvé totiž skutečnost, že je využíván číslovací plán, podle IBPT dokládá, že se v případě této služby jedná o více než jen o internetovou aplikaci a že se na ni nevztahuje výjimka pro poskytování obsahu uvedená v definici služby elektronických komunikací. Zadruhé skutečnost, že společnost Skype Communications nezajišťuje přenos signálů po sítích elektronických komunikací, jí podle IBPT nebrání v tom, aby takové služby skutečně nabízela. IBPT konečně uvádí, že služba SkypeOut míří na uživatele s bydlištěm na belgickém území.
- 15 Dne 13. prosince 2013 vyjádřila společnost Skype Communications svůj nesouhlas s postojem IBPT, přičemž uvedla, že jí nebyla přidělena žádná čísla z belgického číslovacího plánu. To, že jsou hovory ukončovány na číslech, která jsou součástí belgického číslovacího plánu, podle ní nelze rozumně považovat za skutečnost, která by z příslušné služby činila službu elektronických komunikací. Jakýkoli jiný výklad by znamenal, že by každý telekomunikační operátor na světě spadl pod belgický režim oznamování služeb elektronických komunikací, i když využívá služeb třetího operátora řádně oprávněného k ukončování volání na číslech belgického číslovacího plánu.
- 16 Dne 23. prosince 2014 oznámil IBPT společnosti Skype Communications své námitky týkající se porušení čl. 9 odst. 1 LCE a sdělil jí navrhovaná opatření.
- 17 Po proběhlé korespondenci a několika slyšeních sdělil IBPT dne 1. června 2016 společnosti Skype Communications své konečné rozhodnutí, které bylo přijato dne 30. května 2016 a v němž konstatoval, že tato společnost porušila čl. 9 odst. 1 LCE v důsledku poskytování služby elektronických komunikací bez požadovaného oznámení, nařídil jí ukončit protiprávní stav ve lhůtě nejdéle jednoho měsíce a uložil jí pokutu ve výši 223 454 eur splatnou do 60 dní.
- 18 Dne 29. července 2016 podala společnost Skype Communications ke Cour d'appel de Bruxelles (Odvolací soud v Bruselu, Belgie) návrh na zrušení rozhodnutí IBPT ze dne 30. května 2016, jímž se mimo jiné domáhala, aby určil, že SkypeOut není službou elektronických komunikací, a že tedy ona sama není poskytovatelem služeb elektronických komunikací. Uvedená společnost rovněž podpůrně žádala, aby byla Soudnímu dvoru předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.
- 19 Dne 9. října 2017 oznámila společnost Microsoft Ireland Operations, která je stejně jako Skype Communications součástí skupiny Microsoft, úřadu IBPT na základě článku 9 LCE službu zvanou „PSTN Calling“ („Volání do PSTN“), která rovněž umožňuje uskutečňovat volání z počítače a z internetového připojení na čísla PSTN. Podle společnosti Skype Communications vykazuje služba „PSTN Calling“ oproti SkypeOut výrazné technické rozdíly, což podle ní odůvodňuje její oznámení jako služby elektronických komunikací.
- 20 V žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce předkládající soud konstatuje, že společnost Skype Communications na rozdíl od jejích tvrzení poskytuje nabídku určenou pro belgické rezidenty, takže nabídka služby SkypeOut v Belgii skutečně existuje. Dále uvádí, že se účastníci původního řízení rozcházejí v otázce, zda služba poskytovaná prostřednictvím funkce SkypeOut zcela nebo převážně spočívá v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací. Předkládající soud v tomto ohledu zdůrazňuje, že Soudní dvůr v rozsudku ze dne 30. dubna 2014, UPC DTH (C-475/12, EU:C:2014:285, bod 43), rozhodl, že „okolnost, že k přenosu signálu dochází prostřednictvím infrastruktury, která

nepatří [navrhovateli], nemá význam pro kvalifikaci povahy služby. V této souvislosti je totiž důležitá pouze skutečnost, že [navrhovatel] je vůči konečným uživatelům odpovědn[ý] za přenos signálu, který jim zajišťuje poskytování služby, kterou si předplatili“.

- 21 Za těchto okolností se Cour d'appel de Bruxelles (Odvolací soud v Bruselu) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

- „1) Má být definice služby elektronických komunikací stanovená v čl. 2 písm. c) [rámcové směrnice] chápána v tom smyslu, že službu volání přes internetový protokol nabízenou prostřednictvím počítačového softwaru, kdy je volání ukončováno ve veřejné komutované telefonní síti na čísle pevné linky nebo mobilního telefonu v rámci vnitrostátního číslovacího plánu (ve formátu E.164), je třeba považovat za službu elektronických komunikací, nehledě na skutečnost, že služba připojení na Internet, jejímž prostřednictvím je uživateli zajištěn přístup k této službě volání přes internetový protokol, je již sama o sobě službou elektronických komunikací, avšak poskytovatel softwaru poskytuje danou službu za úplaty a uzavírá s poskytovateli telekomunikačních služeb, kteří mají řádné oprávnění k přenosu a ukončování volání směřujících do veřejné komutované telefonní sítě, smlouvy, které umožňují ukončovat volání na čísle pevné linky nebo mobilního telefonu v rámci vnitrostátního číslovacího plánu?
- 2) Je-li odpověď na první otázku kladná, zůstane odpověď beze změny, pokud vezmeme v úvahu skutečnost, že funkce softwaru umožňující hlasové volání je pouze jednou z jeho funkcí, přičemž lze daný software užívat i bez ní?
- 3) Je-li odpověď na [první a druhou otázku] kladná, zůstane odpověď na první otázku beze změny, pokud vezmeme v úvahu skutečnost, že poskytovatel dané služby ve svých všeobecných podmínkách stanoví, že nenese odpovědnost vůči konečnému zákazníkovi za přenos signálů?
- 4) Je-li odpověď na [první až třetí otázku] kladná, zůstane odpověď na první otázku beze změny, pokud vezmeme v úvahu skutečnost, že poskytovaná služba naplňuje i definici „služby informační společnosti““

K předběžným otázkám

- 22 Podstatou čtyř předběžných otázek předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda musí být čl. 2 písm. c) rámcové směrnice vykládán v tom smyslu, že poskytuje-li výrobce softwaru funkci nabízející službu VoIP, která uživateli umožňuje volat z koncového zařízení na číslo pevné linky nebo mobilního telefonu v rámci vnitrostátního číslovacího plánu prostřednictvím PSTN některého členského státu, musí být tato služba kvalifikována jako „služba elektronických komunikací“ ve smyslu tohoto ustanovení, jestliže výrobce pobírá za poskytování uvedené služby úplaty a poskytování této služby předpokládá uzavření smluv mezi tímto výrobcem a poskytovateli telekomunikačních služeb řádně oprávněnými k přenosu a ukončování volání do PSTN.
- 23 V tomto ohledu si předkládající soud klade otázku, zda musí být taková kvalifikace použita i tehdy, je-li zaprvé služba připojení na Internet, jejímž prostřednictvím má uživatel zajištěn přístup ke službě VoIP, sama o sobě službou elektronických komunikací, zadruhé je-li tato služba VoIP nabízena prostřednictvím doplňkové funkce softwaru, který může být používán bez ní, zatřetí stanoví-li poskytovatel služby ve svých všeobecných podmínkách, že nenese odpovědnost vůči koncovému zákazníkovi za přenos signálů, a začtvrté spadá-li poskytovaná služba rovněž pod pojem „služba informační společnosti“.

- 24 Nejprve je třeba připomenout, že pojem „služba elektronických komunikací“ je v čl. 2 písm. c) rámcové směrnice vymezen pozitivně i negativně a že tato definice byla převzata v obdobném znění do čl. 1 bodu 3 směrnice Komise 2002/77/ES ze dne 16. září 2002 o hospodářské soutěži na trzích sítí a služeb elektronických komunikací (Úř. věst. 2002, L 249, s. 21; Zvl. vyd. 08/02, s. 178) (rozsudek ze dne 7. listopadu 2013, UPC Nederland, C-518/11, EU:C:2013:709, body 36 a 37).
- 25 V článku 2 písm. c) rámcové směrnice je totiž služba elektronických komunikací definována zaprvé jako „služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové vysílání“.
- 26 V tomtéž ustanovení je zadruhé upřesněno, že jsou z pojmu „služba elektronických komunikací“ jednak vyňaty „služby poskytující obsah nebo vykonávající redakční dohled nad obsahem přenášeným prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací“ a jednak že tento pojem nezahrnuje „služby informační společnosti, jak jsou definovány v článku 1 [směrnice 98/34], které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací“.
- 27 V bodě 5 odůvodnění rámcové směrnice se v tomto ohledu mimo jiné uvádí, že konvergence odvětví telekomunikací, médií a informačních technologií znamená, že všechny přenosové sítě a služby by měly být předmětem jediného předpisového rámce a že při vytváření tohoto rámce je nezbytné oddělit regulaci přenosu od regulace obsahu.
- 28 Jak již uvedl Soudní dvůr, jednotlivé směrnice tvořící nový předpisový rámec pro služby elektronických komunikací, konkrétně rámcová směrnice a směrnice 2002/77, tedy jasně rozlišují mezi výrobou obsahu, která s sebou nese redakční odpovědnost, a přenosem obsahu, který veškerou redakční odpovědnost vylučuje, s tím, že na obsah a jeho přenos se vztahují odlišné právní úpravy, které sledují vlastní cíle (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 7. listopadu 2013, UPC Nederland, C-518/11, EU:C:2013:709, bod 41, a ze dne 30. dubna 2014, UPC DTH, C-475/12, EU:C:2014:285, bod 36).
- 29 Soudní dvůr rovněž rozhodl, že k tomu, aby určitá služba spadala pod pojem „služba elektronických komunikací“, musí v sobě zahrnovat přenos signálů, přičemž to, že k přenosu signálu dochází prostřednictvím infrastruktury, která poskytovateli služeb nepatří, nemá význam pro kvalifikaci povahy služby, neboť v této souvislosti je důležitá pouze skutečnost, že je tento poskytovatel vůči konečným uživatelům odpovědný za přenos signálu, který jim zajišťuje poskytování služby, kterou si předplatili (rozsudek ze dne 30. dubna 2014, UPC DTH, C-475/12, EU:C:2014:285, bod 43).
- 30 V projednávaném případě z předkládacího rozhodnutí a z písemných vyjádření předložených Soudnímu dvoru vyplývá, že společnost Skype Communications, která je výrobcem softwaru Skype, nabízí doplňkovou funkci k tomuto softwaru (SkypeOut) umožňující uživateli volat z koncového zařízení připojeného na Internet, jako je počítač, chytrý telefon nebo tablet, na číslo pevné linky nebo mobilního telefonu v PSTN za použití IP, konkrétně technikou VoIP.
- 31 Je nesporné, že společnost Skype Communications nabízí službu VoIP v Belgii a že pobírá od svých uživatelů úplatu, neboť podmínkou pro používání funkce SkypeOut je předplatné nebo paušál.
- 32 Rovněž je nesporné, že k používání funkce SkypeOut je zapotřebí úkonů ze strany poskytovatelů telekomunikačních služeb oprávněných k přenosu a ukončování volání na čísla pevných linek nebo mobilních telefonů přes PSTN a že Skype Communications za tím účelem uzavírá smlouvy s těmito poskytovateli, jimž vyplácí odměnu formou tarifů za ukončování volání na pevnou linku [*fixed termination rate* (FTR)] nebo na mobilní telefon [*mobile termination rate* (MTR)].

- 33 Z toho vyplývá, že funkce SkypeOut spočívá převážně v přenosu hlasových signálů od volajícího uživatele k volanému uživateli po sítích elektronických komunikací, a to nejprve přes Internet a poté přes PSTN, a že je nutno vycházet z toho, že společnost Skype Communications je vůči uživatelům funkce SkypeOut, kteří za tuto službu platí paušál nebo si její používání předplatili, odpovědná za přenos hlasových signálů přes PSTN ve smyslu rozsudku ze dne 30. dubna 2014, UPC DTH (C-475/12, EU:C:2014:285, bod 43).
- 34 Z technického hlediska sice přenos hlasového volání emitovaného funkcí SkypeOut fyzicky provádějí na prvním místě ISP přes Internet, a to v rámci prvního úseku sahajícího od internetové přípojky volajícího uživatele až po propojovací bránu (Gateway) mezi Internetem a PSTN, a na druhém místě poskytovatelé telekomunikačních služeb v PSTN, a to v rámci druhého úseku sahajícího od této propojovací brány až po mobilní nebo pevný připojovací bod volaného uživatele, avšak tento přenos probíhá na základě smluv uzavřených mezi společností Skype Communications a těmito poskytovateli telekomunikačních služeb a bez uzavření těchto smluv probíhat nemůže.
- 35 Jak v podstatě uvedly belgická, německá, nizozemská a rumunská vláda a Evropská komise, právě společnost Skype Communications – uzavřením smluv o propojení sítí s poskytovateli telekomunikačních služeb v PSTN – technicky umožňuje přenos signálů z internetové sítě do PSTN, a v konečném důsledku zaručuje svým zákazníkům a předplatitelům službu VoIP, kterou nabízí s funkcí SkypeOut v rámci svého softwaru Skype.
- 36 Různé skutečnosti, na něž poukazuje předkládající soud ve svých čtyřech otázkách, nemohou zpochybnit kvalifikaci funkce SkypeOut jako „služby elektronických komunikací“ ve smyslu čl. 2 písm. c) rámcové směrnice.
- 37 Zaprvé totiž skutečnost, že uživatel funkce SkypeOut má přístup ke službě VoIP s použitím služby připojení na Internet, kterou poskytuje ISP a která je sama o sobě službou elektronických komunikací, neznamená, že sama tato služba VoIP nemůže být jako taková kvalifikována jako „služba elektronických komunikací“.
- 38 Služba VoIP – jak uvedly předkládající soud, belgická vláda a Komise – totiž předpokládá dvě různé služby elektronických komunikací, kdy první spočívá v předávání hlasových signálů od volajícího uživatele až po propojovací bránu (Gateway) mezi Internetem a PSTN, což spadá do odpovědnosti ISP volajícího uživatele, a druhá spočívá v předávání těchto signálů v PSTN až po pevný nebo mobilní koncový bod, což spadá do společné odpovědnosti poskytovatelů telekomunikačních služeb volaných osob a společnosti Skype Communications v souladu se smlouvami, které mezi sebou uzavřeli.
- 39 V posledně uvedeném ohledu je třeba mít za to, že služby telekomunikačních poskytovatelů zajišťujících ukončování volání na mobilní telefony nebo pevné linky v PSTN jsou sice – jak uvedla belgická vláda – službami elektronických komunikací, avšak tito poskytovatelé nemohou nést odpovědnost za přenos hlasových signálů vůči uživatelům funkce SkypeOut ve smyslu judikatury Soudního dvora, neboť tito poskytovatelé nejsou s těmito uživateli v žádném smluvním vztahu.
- 40 Tito poskytovatelé tedy mají sice smluvní odpovědnost vůči společnosti Skype Communications za přenášení hlasových signálů emitovaných funkcí SkypeOut po síti PSTN, nicméně společnost Skype Communications nese odpovědnost za službu VoIP, kterou poskytuje za úplaty svým zákazníkům a předplatitelům.
- 41 Zadruhé skutečnost, že SkypeOut je pouze jednou z funkcí softwaru Skype, který může být používán i bez této funkce, nemůže mít vliv na kvalifikaci služby VoIP poskytované společností Skype Communications jako služby elektronických komunikací.

- 42 Je pravda – jak uvádí společnost Skype Communications – že software Skype poskytuje soubor služeb, o které ve sporu v původním řízení nejde, zejména na jedné straně službu umožňující uživatelům bezplatnou zvukovou, obrazovou nebo audiovizuální komunikaci mezi koncovými zařízeními připojenými na Internet a na druhé straně řadu služeb, jako jsou mimo jiné služby sdílení obrazovky, okamžitých textových zpráv, sdílení souborů nebo simultánního překladu, které nelze kvalifikovat jako „službu elektronických komunikací“, neboť nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů.
- 43 I když však instalace funkce SkypeOut na koncovém zařízení předpokládá předchozí instalaci softwaru Skype, je nicméně patrné – jak uvedly mimo jiné belgická, německá, nizozemská a rumunská vláda – že služby, které nabízí samotný software Skype, a služby, které nabízí jeho funkce SkypeOut, se jasně liší co do jejich předmětu a ve svém fungování jsou navzájem zcela autonomní.
- 44 Zatřetí skutečnost, že Skype Communications ve svých všeobecných podmínkách uvádí, že nenese odpovědnost za přenos signálů vůči uživatelům funkce SkypeOut jejího softwaru Skype, nemůže mít vliv na kvalifikaci služby VoIP, kterou tato funkce nabízí, jako „služby elektronických komunikací“.
- 45 Kdyby se totiž připustilo, že se poskytovatel služby, která je z hlediska své podstaty kvalifikována jako „služba elektronických komunikací“, může vymanit z působnosti rámcové směrnice pomocí ustanovení o zproštění veškeré odpovědnosti zakotveného v jeho všeobecných podmínkách, nový předpisový rámec pro služby elektronických komunikací, jehož cílem je vytvoření skutečného vnitřního trhu elektronických komunikací, v jehož rámci se tyto elektronické komunikace nakonec musí řídit pouze právem hospodářské soutěže, by tím pozbyl své podstaty (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 7. listopadu 2013, UPC Nederland, C-518/11, EU:C:2013:709, bod 45, a ze dne 30. dubna 2014, UPC DTH, C-475/12, EU:C:2014:285, bod 44).
- 46 Konečně začtvrté skutečnost, že služba VoIP poskytovaná funkcí SkypeOut spadá rovněž pod pojem „služba informační společnosti“ ve smyslu směrnice 98/34, nijak neznamená, že by nemohla být kvalifikována jako „služba elektronických komunikací“.
- 47 Ze samotného znění čl. 2 písm. c) rámcové směrnice, vykládaného ve světle bodu 10 jejího odůvodnění, totiž vyplývá, že z definice služeb elektronických komunikací jsou vyloučeny pouze ty služby informační společnosti, jak jsou definovány v článku 1 směrnice 98/34, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací.
- 48 Z toho vyplývá – jak uvedly belgická, německá, nizozemská a rumunská vláda a Komise – že „služba informační společnosti“ ve smyslu směrnice 98/34 spadá do působnosti rámcové směrnice, jestliže zcela nebo převážně spočívá v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací.
- 49 S ohledem na předchozí úvahy je třeba na položené otázky odpovědět tak, že čl. 2 písm. c) rámcové směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že poskytuje-li výrobce softwaru funkci nabízející službu VoIP, která uživateli umožňuje volat z koncového zařízení na číslo pevné linky nebo mobilního telefonu v rámci vnitrostátního číslovacího plánu prostřednictvím PSTN některého členského státu, jedná se o „službu elektronických komunikací“ ve smyslu tohoto ustanovení, pokud výrobce pobírá za poskytování uvedené služby úplatu a pokud poskytování této služby předpokládá uzavření smluv mezi tímto výrobcem a poskytovateli telekomunikačních služeb řádně oprávněnými k přenosu a ukončování volání do PSTN.

K nákladům řízení

- 50 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

Článek 2 písm. c) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/140/ES ze dne 25. listopadu 2009, musí být vykládán v tom smyslu, že poskytuje-li výrobce softwaru funkci nabízející službu „Voice over Internet Protocol (VoIP)“ [volání přes internetový protokol (VoIP)], která uživateli umožňuje volat z koncového zařízení na číslo pevné linky nebo mobilního telefonu v rámci vnitrostátního číslovacího plánu prostřednictvím veřejné komutované telefonní sítě (PSTN) některého členského státu, jedná se o „službu elektronických komunikací“ ve smyslu tohoto ustanovení, pokud výrobce pobírá za poskytování této služby úplatu a pokud poskytování této služby předpokládá uzavření smluv mezi tímto výrobcem a poskytovateli telekomunikačních služeb řádně oprávněnými k přenosu a ukončování volání do PSTN.

Podpisy.